

Р Е Ш Е Н И Е

№ 193

гр. Перник, 20 юли 2009 год.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд - Перник, в публично съдебно заседание на девети юли две хиляди и девета година в състав:

СЪДИЯ: ВЕСЕЛА ГРОЗДИНСКА

при секретар И.И.
от съдията В.Г.
адм. дело № 180/2009г.

изслуша докладваното

Производството е по чл. 145, ал. 2 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 118, ал. 1 и ал. 2 от Кодекса за социално осигуряване (КСО).

Образувано е по жалба на Г.М.К., ЕГН ***** срещу решение № ***** от 13.04.2009г. на ръководителя на териториалното поделение на Националния осигурителен институт (ТП на НОИ) гр. Перник. С решението е отхвърлена жалбата на Г.М.К. срещу разпореждане № ***** от 30.12.2008г. на длъжностното лице по пенсионното осигуряване, с което е изменена личната пенсия за осигурителен стаж и възраст на жалбоподателя по заявление, подадено на 18.03.2008г. като осигурителният стаж от 18.05.1977г. до 01.04.1979г. е зачетен от трета категория труд, вместо от първа категория труд, поради липса на писмени доказателства, че лицето е заемало подземна длъжност.

С жалбата се иска отмяна на оспорваното решение като неправилно, поради нарушение на материалния закон, необоснованост и съществено нарушение на административно-процесуалните разпоредби и целта на закона. Основните доводи са, че административният орган неправилно е зачел стажа на жалбоподателя за периода от 18.05.1977г. до 01.04.1979г. като трета категория труд вместо първа категория труд /подземен труд/ по смисъла на чл. 104, ал. 3 от КСО. През този период е заплащано възнаграждение в размер, определен въз основа на тарифна ставка по раздел „В.Тунелно подземно строителство“ от Тарифната мрежа от 1976г., съгласно Удостоверение обр. УП- 3 №15/17.03.2008г., издадено от осигурителя „Инфра строй“ АД, гр. Божурище. Внасяни са осигурителни вноски на база така определеното възнаграждение. Трудовото досие на жалбоподателя не е съхранено от осигурителя и това е причина в издаденото удостоверение да не е вписано по коя точка от Наредбата за категоризиране на труда при пенсиониране (НКТП) да се зачете осигурителния стаж.

Ответникът - ръководителят на ТП на НОИ, гр. Перник чрез упълномощения си процесуален представител поддържа становище за

неоснователност на жалбата. Иска обжалваното решение да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно. Излага доводи за недобросъвестност на жалбоподателя, който не е представил трудова книжка и не е доказал категорията труд с надлежни документи.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, становищата на страните и проверка на оспорвания административен акт по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, намира за установено следното:

Жалбата е процесуално допустима, подадена в срок и от надлежна страна. Разгледана по същество е основателна по следните съображения:

Производството пред административния орган е започнало по заявление на жалбоподателя с вх. № 8486/18.03.2008г., с което се иска да бъде зачетен допълнително придобит преди пенсионирането осигурителен стаж за периода от 18.05.1977г. до 01.04.1979г. и преизчисляване на пенсията за осигурителен стаж и възраст.

Към заявлението е приложено удостоверение № 15 от 17.03.2008г., издадено от „Инфра - строй“ АД, гр. Божурище, в което е вписан осигурителен стаж от 18.05.1977г. до 01.04.1979г. В удостоверението е отбелязано, че във ведомостите не е отбелязана длъжност и вид на труда, както и че лицето е работило на обект рудник „Г. Димитров“ с тарифна ставка за V разряд - 7.55 лв., съгласно Тарифна мрежа от 1976г., раздел „В. Тунелно подземно строителство“. С писмо до НОИ гр. Перник изх. № 19/29.03.2008г. на „Инфра строй“ АД, гр.Божурище е направено уточнение във връзка с издаденото удостоверение, че трудът е определен като подземен въз основа на тарифната ставка.

Жалбоподателят е подписал писмена декларация, че не е представил трудова книжка в „Минстрой“ гр. Божурище и няма други документи като трудови договори, длъжностни характеристики, заповеди, от които да се установи характера на полагания от него труд през процесния период.

В хода на административното производство е извършена проверка и съставен констативен протокол, от който се установява, че жалбоподателят фигурира във ведомостите за работни заплати за периода от 18.05.1977г. до 01.04.1979г. по тарифна ставка за V разряд - 7.55 лв. на обект рудник „Георги Димитров“, гр. Перник. Във ведомостите липсва длъжност и вид на труда, в архива на осигурителя липсва досие с трудов договор и заповеди за назначаване и освобождаване. След допълнителна проверка е потвърдено, че няма писмени доказателства за характера на труда, представител на осигурителя е потвърдил, че жалбоподателят е бил от лицата, които са работили под земята, но няма писмени доказателства за това.

Със свидетелски показания, които съдът кредитира като безпристрастни и съответстващи на останалите писмени доказателства по делото се установява, че жалбоподателят е работил като бомбаджия в рудник „Г. Димитров“. Работата се е състояла в извършване на взривни дейности в подземен рудник при строителство на подземни минни тунели.

При така установеното от фактическа страна, въз основа на събраните доказателства съдът счита, че осигурителният стаж на жалбоподателя през периода от 18.05.1977г. до 01.04.1979г. неправилно е определен от административния орган като такъв от трета категория труд, вместо от първа категория труд по чл. 104, ал. 3 от КСО.

Съгласно чл. 104, ал. 3 от КСО, за работниците, инженерно-техническите специалисти и ръководните служители до ръководител на участък включително, заети на работа под земята в подземните рудници, в подземните

геологопроучвателни и хидротехнически обекти, в тунелното и подземното минно строителство една година осигурителен стаж от първа категория се зачита за три години осигурителен стаж от трета категория. Определящите критерии за това кой труд към коя категория да се причислява са характера и особените условия на труд. В случая безспорно се установява, че характера на труда е подземен, тъй като е извършвана дейност по взривяване в минни галерии, които са се намирали под земята. Тази дейност е част от дейността по тунелното подземно строителство. Обстоятелството, че жалбоподателят е работил на длъжност работник под земята в тунелното подземно строителство се установява както с писмени, така и с гласни доказателства, С удостоверение № 15 от 17.03.2008г. и писмо с изх. № 19/29.03.2008г., издадено от „Инфра - строй" АД, гр. Божурище, които съставляват документи по чл. 40, ал. 1 и ал. 2 от Наредбата за пенсиите и осигурителния стаж се установява, че е заплащано възнаграждение и са внасяни осигурителни вноски за първа категория труд и затова трудът е определен като подземен, С направената проверка от служители на НОИ тези факти са потвърдени. Характерът на труда като подземен по смисъла на чл. 104, ал. 3 от КСО освен въз основа на ведомостите за заплати, изплатеното възнаграждение и внесени осигуровки е потвърден и от разпита на свидетели, които са колеги на жалбоподателя.

Налице са всички предпоставки на чл. 104, ал.3 ат КСО за признаване на труда на Г.М.К. за периода от 18.05.1977г. до 01.04.1979г. като такъв от първа категория труд. Признаването му за трета категория труд от страна на административния орган е в нарушение на чл. 104, ал. 3 от КСО.

Предвид гореизложеното, оспореното решение № ***** от 13.04.2009г. на ръководителя на ТП на НОИ гр. Перник е незаконосъобразно и следва да бъде отменено, както и потвърденото с него разпореждане №2211153 846 от 3 0.12.2008г. на длъжностното лице по пенсионното осигуряване при РУ „СО" гр. Перник. Делото като преписка следва да бъде върнато на РУ „СО" гр.Перник за произнасяне по искането на жалбоподателя за зачитане на допълнително придобит преди пенсионирането осигурителен стаж за периода от 18.05.1977г. до 01.04.1979г. като първа категория труд и преизчисляване на пенсията за осигурителен стаж и възраст, съобразно мотивите на съдебното решение.

С оглед изхода на делото, направеното искане за присъждане на разноски и разпоредбата на чл. 143, ал. 1 от АПК, на жалбоподателят се дължат разноски в размер на 220 лева, от които 200 лева адвокатско възнаграждение и 20 лева разноски за свидетели. Възражението за прекомерност на адвокатското възнаграждение е неоснователно при минимално възнаграждение от 150 лева, с оглед сложността на казуса, проведените съдебни заседания и активното процесуално поведение на защитата на жалбоподателя.

Предвид гореизложеното, на основание чл. 172, ал. 2 и чл. 173, ал. 2 и чл.143, ал. 1 от АПК, Административен съд - Перник

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 221И53846 от 13.04.2009г. на ръководителя на ТП на НОИ гр. Перник и вместо него постановява:

ОТМЕНЯ разпореждане №***** от 30.12.2008г. на длъжностното лице по пенсионното осигуряване при РУ „СО" гр. Перник.

ИЗПРАЩА делото като преписка на РУ „СО“ гр. Перник за решаване на въпроса по същество.

ОСЪЖДА ТП на НОИ гр. Перник да заплати на Г.М.К., ЕГН *****
*** сумата от 220 (двеста и двадесет) лева, представляваща разноски за съдебното производство.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 - дневен срок от деня на съобщението до страните, че е изготвено.

СЪДИЯ: /п/